

عنوان مقاله:

مدل رابطه ای انگیزه خودتعیینی با اخلاق ورزشی ورزشکاران نخبه ایران (مطالعه موردی: لیگ یک فوتبال ایران)

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات روانشناسی ورزشی، دوره 8، شماره 27 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسندگان:

علیرضا حجی پور - دانشجوی دکتری تخصصی برنامه ریزی و مدیریت ورزشی دانشگاه تهران

مهرزاد حمیدی - دانشیار گروه مدیریت ورزشی، دانشگاه تهران

سید نصرالله سجادی - استاد دانشگاه تهران

محمد خیبری - دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

هدف پژوهش حاضر، تدوین مدل رابطه‌ای خودتعیینی با اخلاق ورزشی ورزشکاران نخبه ایران بود. روش پژوهش، همبستگی و ازلحاظ هدف، کاربردی بود. جامعه آماری این پژوهش تمام فوتبالیست‌های لیگ آزادگان کشور در فصل 1395-1396 بودند. نمونه آماری 223 بازیکن بودند که به صورت تصادفی انتخاب شدند. برای جمع‌آوری اطلاعات از پرسش‌نامه‌های اخلاق ورزشی و انگیزه ورزشی استفاده شد که روایی آن‌ها توسط 10 تن از اساتید مدیریت ورزشی تعیین و پایایی آن‌ها از طریق آلفای کرونباخ به ترتیب برابر با 88/0 و 79/0 به دست آمد. برای تحلیل داده‌ها از روش معادلات ساختاری برای بررسی روابط علی بین متغیرهای مشاهده‌شده استفاده شد. یافته‌ها نشان داد که بین انگیزه خودتعیینی و اخلاق ورزشی ارتباط مثبت و معناداری وجود داشت. نتایج آزمون تحلیل مسیر تاییدی حاکی از برآزش ارتباط بین خودتعیینی و اخلاق ورزشی بود. تمامی بارهای عاملی بین مولفه‌ها و عوامل در سطح معقولی قرار داشتند و مدل از برآزش مناسبی برخوردار بود که درنهایت، مدل مفهومی پژوهش تایید شد؛ بنابراین، براساس یافته‌ها، تعیین اهداف اخلاقی و عملکردی خاص می‌تواند زمینه‌های بروز اخلاق ورزشی را برانگیزاند یا هدایت کند. همچنین، برای شکل‌گیری رفتار اخلاقی، زمینه‌های عینی و عملکرد واقعی نسبت به زمینه‌های شناختی و ذهنی می‌تواند اثرهای عمیق‌تری داشته باشند؛ بنابراین، پیشنهاد می‌شود با اعمال رفتارهای عینی مانند گزینش مربیان دارای رفتارهای خوب و منطقی و استخدام روان‌شناس ورزشی و عینی‌کردن نتایج رفتارهای خوب ورزشکاران، برای نهادینه‌کردن رفتارهای اخلاقی ورزشکاران اقدام شود.

کلمات کلیدی:

اخلاق ورزشی، انگیزه خودتعیینی، ورزشکاران نخبه، لیگ فوتبال

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1026343>

